

A kerek tó

*Befelé gyűjti mézét az idő,
fullánkjából keserű percek peregnek,
nem leszek, mégis voltam,
vagyok s magamról ennyit tudhatok,
ha fölnézek az égre, lábam reszket a
biztos talajon, ha végigfekszem a
fűben, cikáznak fölöttem baljós
csillagok, ropogós kenyereim nem
melegíti a Holdat, külön-létemmel
a nyüveket táplálom, mégis saját
képére formált engem az isten,
én is egyik álneve vagyok, külön
zugot bérel bennem is, s egyszer
talán megszáll egy éjszakára, de
én kapupénzért esedezem, kijátszom
személyazonosságát, s ő látja
mindezt, mert egymás között van,
másra testálja magányomat, s ha
eljön a reggel, postás képében
pofámba vigyorog, tanítók kezével
fenyít, s gyermekzsivajjal figyelmeztet
az elmúlásra, s én érzem:
van esélyem, s felnevetek, ha bánatos
vagyok, megszokom a méz keserű ízét,
s hálás vagyok, hogy hálás lehetek...*

Kolozsvár

Tompa Gábor